

पत्

न चाशोभन्त पणानि नापचन् गृहमेधिनः ॥”
 व्यवहार्यम् । स्तोत्रयम् । इति पणधात्वर्थदर्श-
 नात् ॥ (क्ली, पण्यते व्यवहियते २८ । पण +
 यत् । विपणिः । यथा, मनुः । ५ । १२६ ।
 “नित्यं शुद्धः कारुहस्तः पण्ये यच्च प्रसारितम् ॥”
 “पण्ये पण्यवौथिकायाम् ॥” इति कुल्लुकभट्टः ॥
 पण्यवौथिका, स्त्री, (पण्यानां विक्रयद्रव्याणां
 वौथिका गृहम् ।) विपणिः । इत्यमरः । २ । २ । २२ ॥
 पण्यविक्रयशाला । इति हलायुधः ॥ हट्टः ।
 इत्यन्ये ॥ विक्रयार्थप्रसारितनानाद्रव्याणां वणि-
 ग्वीथी । वाणि्याविही इति वाजार इति च
 ख्यातः । इति केचित् । हट्टमण्डपः । इति
 केचित् । हट्टमध्यस्थपण्यविक्रयवौथी । इति
 केचित् । इति तट्टीकायां भरतः ॥
 “आपण्यः पण्यवौथी च द्वयं वौथीति संज्ञितम् ॥”
 इति शाश्वतः ॥
 पण्यवौथी, स्त्री, (पण्यानां वौथी विक्रयगृहम् ।)
 क्रयविक्रयस्थानम् । इति शब्दमाला ॥
 पण्यशाला, स्त्री, (पण्यानां विक्रयद्रव्याणां शाला
 गृहम् ।) हट्टः । इति हेमचन्द्रः ॥ विक्रयगृहम् ॥
 पण्यस्त्री, स्त्री, (पण्या मूल्येन लभ्या या स्त्री ।
 यद्वा पण्ये हट्टादिस्थले स्थिता स्त्री ।) वेश्या ।
 इति कोषान्तरम् ॥
 पण्या, स्त्री, (पण्यते स्तूयते रोगहन्तृत्वात् ।
 पण्ड व्यवहारे स्तुतौ च + कर्मणि यत् तत-
 ट्वाप् ।) पिण्या । इति द्विरूपकोषः ॥
 पण्याङ्गना, स्त्री, (पण्या पण्येन मूल्येन लभ्या या
 अङ्गना ।) वेश्या । इति हेमचन्द्रः ॥
 पण्याजीवः, पुं, (पण्यैः क्रयविक्रयद्रव्यैराजीवति
 प्राणिति । आ + जीव + कः ।) क्रयविक्रयिकः ।
 वणिक् । इत्यमरः । २ । ६ । ७८ ॥
 पण्याजीवकं, क्ली, (पण्यैः क्रयविक्रयद्रव्यैराजीवति-
 तिष्ठतीति । पण्याजीवस्ततः स्वार्थे कन् । अभि-
 धानात् क्लीबत्वम् । यद्वा, पण्यार्जीवैवेणिगम्भिः
 कायति शब्दायते इति । कै + कः ।) हट्टः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पण्यजीवकमित्यपि पाठः ॥
 पण्यान्धा, स्त्री, (पण्यं अन्वयति स्वगुणेन या ।
 अन्व + अच् ।) दणविशेषः । तत्पर्यायः ।
 कङ्गुनीपत्रा २ पण्यधा ३ पण्यधा ४ । अस्या
 गुणाः । समवीर्यत्वम् । तिक्तत्वम् । चारत्वम् ।
 सारकत्वम् । तत्कालशस्त्रघातव्रणसंरोपणत्वम् ।
 “दीर्घा मध्या तथा ह्रस्वा पण्यान्धा त्रिविधा स्मृता ।
 रसवीर्यविपाकेषु मध्यमा गुणदायिका ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 पण्यन्धा इत्यपि पाठः ॥
 पत् [द्] पुं, (पद्यते गच्छत्यनेन । पद्यौ ड गतौ +
 करणे क्तिप् ।) पादः । इत्यमरः । २ । ६ । ७९ ॥
 (यथा, मनुः । ४ । २०७ ।
 “मत्तक्रुद्धातुराणाञ्च न भुञ्जीत कदाचन ।
 केशकीटावपन्नञ्च पदासृष्टञ्च कामतः ॥”
 केचित्तु पादशब्दस्य पद् इत्यादेशो भवतीति
 वदन्ति । अन्येस्तत् न मन्यन्ते अतः “पदादयः

पतञ्चि

पृथक्शब्दा इत्येके ।” इति सुम्भबोधे वोप-
 देवेनोक्तम् ॥)
 पत, ल ज गतौ । ऐश्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भ्वा-परं-अकं-सेट् ।) ल, अपतत् । ज, पातः
 पतः । गतिरिह पतनम् । पतति पत्रं वृक्षात् ।
 इति दुर्गादासः ॥
 पत, त् क गतौ । ऐश्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (अदन्तचुरां-परं-अकं-सेट् ।) ऐश्यमिन्धरी-
 भावः । गतिरिह पतनम् । पतयति पत्रं
 वृक्षात् । इति दुर्गादासः ॥
 पत, य ड ऐश्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवां-
 आत्मं-अकं-सेट् ।) य ड, पत्यते । ऐश्यमैश्वर्य-
 मिन्धरीभावः । इति दुर्गादासः ॥
 पतं, त्रि, (पततीति । पत् + अच् ।) पुष्टम् ।
 इति जटाधरः ॥ (पतनकर्त्तरि च, त्रि ॥)
 पतगः, पुं, (पत उत्पतितः सन् गच्छति । यद्वा
 पतेन पक्षेण गच्छतीति । गम् + ङः ।) पक्षी ।
 इत्यमरः । २ । ५ । ३३ ॥ (यथा, मनुः । ७ । २३ ।
 “देवदानवगन्धर्वा रक्षांसि पतगोरगाः ।
 तेषां भोगाय कल्पन्ते दृष्टेयैव निपीडिताः ॥”)
 पतङ्गं, क्ली, (पत् ल गत्यैश्वर्ययोः । बाहुलकात्
 अङ्गच् ।) सुतम् । पारदम् । इति मेदिनी ॥
 चन्दनभेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 पतङ्गः, पुं, (पतति गच्छतीति । “पतेरङ्गच्
 पक्षिणि ।” उणां । १ । ११८ । इति अङ्गच् ।)
 पक्षी । (यथा, मार्कण्डेये । १० । ८६ ।
 “ततः सर्वेषु निस्तीर्णः पापी तिर्यक्त्वमनुत ।
 कृमिकीटपतङ्गेषु श्वापदे मशकादिषु ॥”)
 सूर्यः । (यथा, माघे । १ । १२ ।
 “पतत्पतङ्गप्रतिमस्तपोनिधिः
 पुरोऽस्य यावन्न सुवि व्यलीयत ॥”
 “कथं पतङ्गः सूर्यः । खगलसामान्योपचारात् ।
 “पतङ्गः शूलभे सूर्ये पतङ्गः पक्षिणि स्मृतः ॥”
 इति कोषान्तरम् ॥” इत्युज्ज्वलदत्तः ॥)
 शूलभः । इत्यमरः । ३ । ३ । २० ॥ शालि-
 प्रभेदः । इति मेदिनी ॥ जलमधूकवृक्षः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 पतङ्गमः, पुं, (पत उत्पतितः सन् गच्छतीति ।
 गम् + खच् । सुम् च ।) पक्षी । इति व्याकर-
 णम् ॥ (शूलभः । यथा, भागवते । ७ । ८ । २४ ।
 “अलक्षितोऽग्नौ पतितः पतङ्गमो
 यथा वृषिं हौजसि सोऽसुरस्तदा ॥”)
 पतङ्गिका, स्त्री, (पतङ्ग + खल्यार्थे संज्ञायां वा
 कन् । स्त्रियां टाप् अत इत्वम् ।) मधुमक्षिका-
 विशेषः । तत्पर्यायः । पुत्तिका २ । इत्य-
 मरः । २ । ५ । २७ ॥ (यथा, महाभारते ।
 १ । १०८ । १० ।
 “पतङ्गिकानां पुच्छेषु त्वयेषीका प्रवेशिता ।
 कर्मणस्तस्य ते प्राप्तं फलमेतत्तपोधन ॥”)
 पतञ्चिका, स्त्री, (पतमभिगतं श्चुमिबर्थः चिक्कयति
 पीडयति स्वारोपितशरैरेति यावत् । पृथोदरात्
 साधुः ।) धनुर्वा । इति शब्दरत्नावली ॥

पतन्

पतञ्जलिः, पुं, (पतः पतन् वा अञ्जलिः नम-
 स्कार्यतया यस्मिन् । शकन्धादित्वात् साधुः ।)
 सुनिविशेषः । स तु पातञ्जलदर्शनपाणिनिटीका-
 महाभाष्यादिग्रन्थकर्त्ता । तत्पर्यायः । गोनर्हीयः
 २ । इति हेमचन्द्रः ॥ चूर्णिकृत् ३ भाष्यकारः
 ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ वररुचिः ५ । इति
 शब्दरत्नावली ॥ (केवाचिन्मते योगसूत्रकारक-
 पतञ्जलेर्भाष्यकृत् पतञ्जलिर्भिन्न एव । अनयो-
 रभेदतानु निर्दिशन्ति पाश्चात्याः ॥ पातञ्जलयोग-
 शास्त्रानु पादचतुष्टयात्मकं तत्र प्रथमे पादे
 “अथ योगानुशासनम् ॥” इति योगशास्त्रारम्भ-
 प्रतिज्ञां विधाय “योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ।”
 इत्यादिना योगलक्षणमुक्त्वा सप्रपञ्चसमाधि-
 निर्देशं कृतवान् भगवान् पतञ्जलिः । द्वितीये
 तु “तपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि क्रिया-
 योगः ।” इत्यादिना युत्थितचित्तस्य क्रियायोगं
 यमादीनि पञ्च बहिरङ्गाणि साधनानि च निर-
 दिष्टत् । तृतीये “देशबन्धश्चित्तस्य धारणा ।”
 इत्यादिना धारणाध्यानसमाधित्रयरूपमन्तरङ्गं
 संयमपदवाच्यं तत्र अवान्तरफलं विभूतिजातञ्च
 उपदिदेश । चतुर्थे पादे तु “जन्मौषधिमन्त्रतपः
 समाधिजाः सिद्धयः ।” इत्यादिना ससिद्धिपञ्चकं
 सुखं प्रयोजनं कैवल्यं प्रधानादीनि पञ्चविंशति-
 तत्त्वानि क्लेशकर्मविपाकाश्रयैरसंश्लिष्टं पुरुषं
 स्वेच्छया निर्माणकायमधिष्ठाय लौकिकादि-
 सम्यदायप्रवर्त्तकं संसारदहने दग्धानां जीवानां
 निस्तारकञ्च उपदिष्टवान् ॥)
 पतञ्जं, क्ली, (पतन्तं त्रायते इति । पतत् + जै
 + कः ।) पक्षः । पाखा इति भाषा । इत्य-
 मरः । २ । ५ । ३६ । (यथा, भागवते । ८ । ११ । ३४ ।
 “येन मे पूर्वमद्रीणां पक्षच्छेदः प्रजाव्यये ।
 कृतो निविशतां भारैः पतञ्जैः पततां सुवि ॥”
 (त्रं) पतल गतौ । “अमिनश्चियजिवधिपतिभ्यो-
 २८न् ।” उणां । ३ । १०५ । इति अत्रन् ।
 वाहनम् । इत्युज्ज्वलदत्तः ॥)
 पतञ्जी, [न्] पुं, (पतञ्जं पक्षो विद्यतेऽस्य ।
 पतञ्ज + इनिः ।) पक्षी । इत्यमरः । २ । ५ । ३३ ॥
 (यथा, कुमारः । ५ । ४ ।
 “पदं सहेत भ्रमरस्य पेलवं
 शिरीषपुष्पं न पुनः पतञ्जिनः ॥”)
 पतञ्जिः, पुं, (पतति उत्पततीति । “पतेगञ्जिन् ।”
 उणां । ४ । ६६ । इति अञ्जिन् ।) पक्षी ।
 इत्यमरः । २ । ५ । ३३ ॥
 पतङ्गः, पुं, (पतत् सुखादिभ्यः खलत् जलादि
 गृह्णातीति । पतत् + गृह् + अच् ।) प्रति-
 ग्राहः । इत्यमरः । २ । ३ । १३६ ॥ पिक्रदानी
 इति भाषा ॥
 पतङ्गीरः, पुं, (पतन् पक्षी भीरुर्यस्मात् ।) श्वेनः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 पतन् [त्] पुं, (पततीति । पत् + शट् ।) पक्षी ।
 (यथा, महाभारते । २ । ३८ । २८ ।
 “नक्षत्राणां मुखं चन्द्र आदित्यस्तेजसां सुखम् ।